

—Emor—

Online Torah Study

Shabbat May 1, 2021

Zoom Meeting ID: 810 5690 5821

Password: TORAH21

Leviticus 21:1-6:

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֹמַר אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
לִנְפֹשׁ לֹא־יִטְמָא בְּעַמּוּיוֹ: ב כִּי אִם־לְשֹׂארוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו
וּלְבָנוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאָחִיו: ג וּלְאָחִיתוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוּבָה אֵלָיו אֲשֶׁר
לֹא־הִיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטְמָא: ד לֹא יִטְמָא בַּעַל בְּעַמּוּיוֹ לְהַחֲלוֹ:
ה לֹא־יִקְרַח [יִקְרַח] קְרָחָה בְּרֵאשׁוֹם וּפְאֵת זִקְנָם לֹא יִגְלַחוּ וּבְבִשְׁוֹם
לֹא יִשְׂרְטוּ שְׂרָטוֹת: ו קִדְשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יַחֲלִלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם
כִּי אֶת־אֲשֵׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מִקְרִיבִם וְהָיוּ קִדָּשׁ:

The Eternal One said to Moses: Speak to the priests, the sons of Aaron, and say to them: None shall defile himself for any [dead] person among his kin, except for the relatives that are closest to him: his mother, his father, his son, his daughter, and his brother; also for a virgin sister, close to him because she has not married, for her he may defile himself. But he shall not defile himself as a kinsman by marriage, and so profane himself. They shall not shave smooth any part of their heads, or cut the side-growth of their beards, or make gashes in their flesh. They shall be holy to their God and not profane the name of their God; for they offer the Eternal's offerings by fire, the food of their God, and so must be holy.

Commentary of Ibn Ezra (Rabbi Abraham ibn Ezra 1091/92-1167):

אמר אל הכהנים. אחר שהזהיר ישראל ובני אהרן בכללם להיותם קדושים
הזהיר בני אהרן שהם חייבים להשמר מדברים אחרים בעבור שהם משרתי השם
ויתכן להיות פירוש אמור אל הכהנים כל הפרשה הנזכרת כי התורה בידם:

1. **Speak to the priests... and say to them.** Literally, “Say to the priests... and say to them.” After having warned both the priests and ordinary Israelites that they must be holy, Moses goes on to warn the priests specifically that there are still other things they must keep away from, because they are in the service of the

Eternal One. Or it may be that the first “say” refers to Moses telling the preceding chapters to the priests and the second “say” means that he was to explain to them the reasons for the commandments that they alone were to follow.

לא יקרה קרה בראשם. על המת: ופאת זקנם. על המת כמנהג מקומות בארץ כשדים והנה התברר פירוש את פאת זקנך: וטעם שרשית. אפילו אחת וכבר נזהרו ישראל על אלה. וטעם הזהירם כי ראש מוקרה וזקן מגולח ובשר שרוט לא ישמש לפני השם:

5. **They shall not shave smooth any part of their heads.** For the dead. **Or cut the side-growth of their beards.** Again, for the dead, as is the custom in certain places in Babylonia. This clarifies why you are not to “destroy the side-growth of your beard.”(19:27) **Or make gashes in the flesh.** More precisely, “Or make a gash in their flesh”—not even a single one. All of the Israelites have previously been forbidden to do these things; their prohibition here is to specify that a priest with a smoothed head, or a shaved beard, or a gash in his flesh, may not serve before the Eternal One.

Commentary of Rashi (Rabbi Shlomo ben Yitzhak: 1040-1105):

ג הקרובה. לרבות את הארוסה (שם יב; יבמות ס ע"א): אשר לא היתה לאיש. למשכב (ת"כ שם יא; יבמות שם): לה יטמא. מצוה (שם יב; זבחים ק ע"א):

3. **Close to him.** She is still consider “close to him” even if she is engaged, as long as she is not yet married. **Because she has not married.** More literally, “Because she has not been with a man,” for sex. **For her he may defile himself.** Rather, “He must defile himself” for her. He is commanded to do so.

ה לא יקרה קרה וגומר. על מת. והלא אף ישראל הזהירו על כך, אלא לפי שנאמר בישראל "בין עיניכם" (דברים יד:א), יכול לא יהא חיב על כל הראש, תלמוד לומר "בראשם". וילמדו ישראל מכהנים בגזרה שוה, נאמר כאן "קרה" ונאמר להלן בישראל "קרה" (שם). מה כאן כל הראש אף להלן כל הראש במשמע, כל מקום שיקרה בראש. ומה להלן על מת, אף כאן על מת (ת"כ פרק א:ב-ג; מכות כ ע"א; קידושין לו ע"א): ופאת זקנם לא יגלחו. לפי שנאמר בישראל "ולא תשחית" (לעיל יט:כו), יכול לקטו במלקט ורהיטני יהא חיב, לכה נאמר "לא יגלחו", שאינו חיב אלא על דבר הקרוי 'גלוח' ויש בו השחתה, וזהו תער (ת"כ קדושים פרק וד; מכות כא ע"א): ובבשרם לא ישרטו שרשית. לפי שנאמר בישראל "וישרט לנפש לא תתנו" (לעיל יט:כח), יכול שרט חמש שריטות לא יהא

חֵיב אֶלֶּא אַחַת, תִּלְמוּד לומר "לא יִשְׂרְטוּ שְׂרָטָת", לְחֵיב עַל כָּל שְׂרִיטָה
 וּשְׂרִיטָה(ת"כ פרק א:ד;מכות כ ע"ב), שְׂתִיבָה זו יִתְרָה הִיא לְדְרוֹשׁ, שְׂהִיָּה לוֹ
 לְכַתּוּב "לא יִשְׂרְטוּ" וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהִיא "שְׂרָטָת":

5. **They shall not shave smooth any part of their heads.** In mourning for the dead. But are not all the Israelites forbidden to do this? Yes, but they are told, “You are children of the Eternal One. You shall not gash yourselves or shave the front of your heads because of the dead.”(Deut. 14:1) From our verse, we learn that such shaving is forbidden not just on “the front” of the head, but on “any part,” while we learn from that verse that what such shaving is about: it is, “Because of the dead.” **Or cut the side-growth of their beards.** All the Israelites are instructed, “You shall not... destroy the side-growth of your beard.”(19:27) One might think that any such destruction is prohibited, even by plucking out the beard with tweezers. But our verse restricts the prohibition to one who shaves, that is with a razor. **Or make gashes in their flesh.** More precisely, “Or gash a gash.” When the Israelites are instructed, “You shall not make gashes in your flesh for the dead,”(19:28) we might not have realized what the unnecessary repetition of the word in our verse now tells us: Each and every gash constitutes a separate offense. Since I would have understood, “You shall not gash your flesh” perfectly well, it is clear that the noun “gash” was added to express some additional meaning.

ו קדושים יהיו. על כָּרְחֵם יְקַדְּשׁוּם בֵּית דִּין בְּכָף (ת"כ שם ו):

6. **They shall be holy.** They will be holy whether they want to be or not. The court will enforce these rules, for they **must be holy.**

Commentary of Bekhor Shor (Joseph ben Isaac Bekhor Shor 12th Century):

לא יטמא בעל בעמיו. מצאתי מפורש: כמו: לבעל בעמיו, דאפילו לכהן גדול
 שמת לא יטמא. ויש לפרש בעל כהן קורא בעל, לפי שהוא קדוש.

4. **But he shall not defile himself as a kinsman by marriage.** Rather, “He shall not defile himself, being a chief man among his people.” But I have seen this explained to mean that he should not defile himself even for a chief man among his people—the High Priest.

Commentary of Sforno (Obadiah ben Jacob Sforno 1470-1550):

ולא יחללו שם אלהיהם ואף על פי שכל אלה לכבודו אין לו רשות למחול על כבודו כי אמנם הכונה בכבוד הכהנים הוא לכבוד האל יתברך וכשימחלו על זה יחללו את שמו:

6. **They shall be holy to their God and not profane the name of their God.** It may seem to be their own honor they are dispensing with—but as priests their honor is God's honor, and when they dispense with it they profane God's name.

Leviticus 21:7-9:

ז אִשָּׁה זָנָה וְחָלְלָה לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִשָּׁה לֹא יִקְחוּ כִּי־קֹדֵשׁ הוּא לַאלֹהִיו: ח וְקֹדְשֹׁתוֹ כִּי־אֵת־לֶחֶם אֱלֹהֶיךָ הוּא מִקְרִיב קֹדֵשׁ יִהְיֶה־לָּךְ כִּי קֹדֵשׁ אָנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם: ט וּבֵת אִישׁ כֹּהֵן כִּי תִחַל לְזָנוֹת אֶת־אֲבִיהָ הִיא מְחַלֶּלֶת בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹף:

They shall not marry a woman defiled by harlotry, nor shall they marry one divorced from her husband. For they are holy to their God and you must treat them as holy, since they offer the food of your God; they shall be holy to you, for I the Eternal One who sanctify you am holy. When the daughter of a priest defiles herself through harlotry, it is her father whom she defiles; she shall be put to the fire.

Commentary of Rashi:

ח וְקֹדְשֹׁתוֹ. על בְּרָחוּ, שָׂאם לֹא רָצָה לְגַרְשׁ הַלְקָחוּ וַיִּסְרְחוּ עַד שִׁיגְרֹשׁ (ת"כ שם יג; יבמות פח ע"ב): קֹדֵשׁ יִהְיֶה לָּךְ. נְהוּג בּוֹ קֹדְשָׁהּ, לְפָתוּחַ רֵאשׁוֹן בְּכָל דְּבָר וּלְבָרָךְ רֵאשׁוֹן בְּסֻעָדָה (גיטין נט ע"ב):

8. **You must treat them as holy.** Whether they wish to be so treated or not. If one of them refuses to divorce a forbidden wife, you must whip him for marrying her and then harass him until he divorces her. **They shall be holy to you.** They are to be given primacy in everything, and should be the first asked to lead the recitation of the Grace After Meals.

Leviticus 21:10-15:

י וְהִכְהִינֵן הַגָּדוֹל מֵאֲחָיו אֲשֶׁר־יוֹצֵק עַל־רֵאשׁוֹ | שָׁמֹן הַמִּשְׁחָה וּמֵלֶא אֶת־יָדוֹ לְלִבָּשׁ אֶת־הַבְּגָדִים אֶת־רֵאשׁוֹ לֹא יִפְרָע וּבְגָדָיו לֹא יִפְרָם:

יֵא וְעַל כָּל־נִפְשֹׁת מֵת לֹא יבֹא לְאַבְיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא:
 יב וּמִן־הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יַחֲלֵל אֶת מִקְדָּשׁ אֱלֹהֵיו כִּי גָזַר שְׁמוֹ
 מִשְׁחַת אֱלֹהֵיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה: יג וְהוּא אִשָּׁה בְּתוּלִיָּה יִקַּח:
 יד אֶלְמִנָּה וְגֵרוּשָׁה וְחֻלְלָה זָנָה אֶת־אֵלֶּה לֹא יִקַּח כִּי אִם־בְּתוּלָה
 מִעַמּוֹ יִקַּח אִשָּׁה: טו וְלֹא־יַחֲלֵל זֶרְעוֹ בְּעַמּוֹ כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשׁוֹ:

The priest who is exalted above his fellows, on whose head the anointing oil has been poured and who has been ordained to wear the vestments, shall not bare his head or rend his vestments. He shall not go in where there is any dead body; he shall not defile himself even for his father or mother. He shall not go outside the sanctuary and profane the sanctuary of his God, for upon him is the distinction of the anointing oil of his God, Mine the Eternal's. He may marry only a woman who is a virgin. A widow, or a divorced woman, or one who is degraded by harlotry—such he may not marry. Only a virgin of his own kin may he take to wife—that he may not profane his offspring among his kin, for I the Eternal have sanctified him.

Commentary of Ibn Ezra:

את הבגדים. והם בגדי קדש: את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם. מזה הכתוב נלמוד מה שהעתיקו חז"ל במשפט האבלות:

10. **The vestments.** “The” sacred vestments. **Shall not bear his head.** Rather, “Shall not let the hair of his head go loose.” **Rend his vestments.** From both statements we learn what our Sages have transmitted, that these two actions are the rule for ordinary mourners.

Commentary of Nachmanides (Rabbi Moshe ben Nachman: 1195?-1270):

יב ומן המקדש לא יצא. לפיכך אני אומר כדי לקיים כל דברי חכמים, ששיקר הכתוב הזה יזהיר בכהן גדול שלא יצא מן המקדש בשעת עבודה על כל נפשות מת, ולא יחלל את המקדש שיעזוב עבודתו לכבוד המת, אבל יהיה כבוד המקדש ועבודתו גדול עליו מכבוד המת ואהבתו אותו. וכל שכן שאם מניח עבודתו ללא דבר ויוצא שעובר בלאו הזה, אבל הזהירו הכתוב בענין המת להתיר לו העבודה כשהוא אונן, ומאחר שהיא מותרת לו אם יניחנה מרצון עצמו יהיה חלול המקדש. וזה הוא פירוש הכתוב הזה, וכבר כתבתיו בסדר ויהי ביום השמיני:

12. **He shall not go outside the sanctuary and profane the sanctuary of God.**

I think it is possible to reconcile all the scholarly views by understanding it as follows: The High Priest, while he is serving, must not leave the sanctuary on account of any dead person, for that would profane the sanctuary by granting greater respect to the corpse. His respect for the sanctuary must be greater than his love for the dead person. All the more so does he violate a prohibition if he downs tools and leaves the sanctuary for no reason whatsoever. Since our verse explicitly permits him to serve while he is in the first stage of mourning, he must do so.

Commentary of Gersonides (Rabbi Levi ben Gershom 1288-1344):

13. **He may marry only a woman who is a virgin.** And only “a” woman, not two or more; his intense holiness precludes him from overindulgence in sex.

Leviticus 21:16-24:

טז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: יז דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר אִישׁ מִזֶּרְעֶךָ לְדֹרֹתֶם אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרָב לְהִקְרִיב לַחֵם אֱלֹהֵיו: יח כִּי כָל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרָב אִישׁ עֹזֵר אוֹ פֹסֵחַ אוֹ חָרָם אוֹ שָׂרוּעַ: יט אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה בּוֹ שֵׁבֶר רֶגֶל אוֹ שֵׁבֶר יָד: כ אוֹ־גִבֹן אוֹ־דָק אוֹ תִבְלָל בְּעֵינָיו אוֹ גֶרֶב אוֹ יִלְפַת אוֹ מְרוּחַ אֶשֶׁן: כא כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם מִזֶּרַע אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֹא יֵגֵשׁ לְהִקְרִיב אֶת־אֲשֵׁי יְהוָה מוֹם בּוֹ אֶת לַחֵם אֱלֹהֵיו לֹא יֵגֵשׁ לְהִקְרִיב: כב לַחֵם אֱלֹהֵיו מִקְדָּשֵׁי הַקֹּדֶשִׁים וּמִן־הַקֹּדֶשִׁים יֹאכַל: כג אַךְ אֶל־הַפְּרֻכָּת לֹא יָבֹא וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יֵגֵשׁ כִּי־מוֹם בּוֹ וְלֹא יַחַלֵּל אֶת־מִקְדָּשֵׁי כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם: כד וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בְּנָיו וְאֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

The Eternal One spoke further to Moses: Speak to Aaron and say: No man of your offspring throughout the ages who has a defect shall be qualified to offer the food of his God. No one at all who has a defect shall be qualified: no man who is blind, or lame, or has a limb too short or too long; no man who has a broken leg or a broken arm; or who is a hunchback, or a dwarf, or who has a growth in his eye, or who has a boil-scar, or scurvy, or crushed testes. No man among the offspring of Aaron the priest who has a defect shall be qualified to offer the Eternal One's offering by fire; having a defect, he shall not be qualified to offer the food of his God. He may eat of the food of his God, of the most holy as well as of the

holy; but he shall not enter behind the curtain or come near the altar, for he has a defect. He shall not profane these places sacred to Me, for I the Eternal One have sanctified them. Thus Moses spoke to Aaron and his sons and to all the Israelites.

Commentary of Rashi:

כא כָּל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוּם. לְרַבּוֹת שְׂאֵר מוּמִין (ת"כ פרק ג:א): מוּם בּוֹ. בְּעוֹד מוּמוֹ
בוֹ פְּסוּל, הֵא אִם עֶבֶר מוּמוֹ כְּשֶׁר (שם ו): לְחֶם אֱלֹהֵינוּ. כָּל מֵאֲכָל קְרוּי לְחֶם:

21. **No man... who has a defect.** A catch-all phrase to include any defect not yet mentioned. **Having a defect.** While he has the defect, he is disqualified from serving. But if the defect goes away, he is fit to serve. **The food of his God.** Literally, "The bread of his God." But again, any kind of food may be called "bread."

כד וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה. הַמְצִנָּה הַזֹּאת: אֶל אַהֲרֹן וְגוֹמֵר וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לְהַזְהִיר בֵּית
דִּין עַל הַבְּהִימִים (ת"כ שם יב):

24. **Thus Moses spoke** this commandment **to Aaron and his sons and to all the Israelites.** The Israelites had to be told it as well, so that the courts would know how to deal with violations of it.